

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Psevdo-Poenitens Correctvs. Sive Doctrina Ecclesiae
Catholicæ, & Sanctorum, solemniorúmque Doctorum, De
Vera Poenitentia ...**

Dionysius <aus Werle>

Coloniæ Agrippinæ, 1692

Art. 1. Pœnitentia sine jejunio vacua est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41634

ARTICVLVS I.

Pœnitentia sine jejunio vacua est.

I. Idem Dominus, qui in Veteri Testamento per Joëlem Proph. c. 2. v. 12. peccatoribus acclamavit: *Convertimini ad me in toto corde vestro, IN JEJUNIO, & fletu & planctu &c.* iisdem & in Novo per S. Jacobum Apost. c. 4. v. 9. hæc intimavit: *Miseri estote (ταπεινωθήσατε, id est, affligimini, vel affligite vos) & lugete, & plorate, &c.*

II. Unde S. CHRYSOST. serm. de Pœnitentiâ, qui incipit: *Providâmente, versûs finem, Pœnitentia, inquit, sapor est jejunium.* quasi diceret: Pœnitentia sine jejunio, i. e. sine corporis afflictione, est prorsus insipida; vel, ut S. Basilius M. in homil. de jejunio dicit: *Pœnitentiâ sine jejunio friger;* sive, ut S. AUGUST. l. 1. contra Julianum Pelag. c. 5. hanc. S. Basili

222 *Pœnit. sine jejunio vacua est.*

sententiam collaudans, vertit: *Pœnitentia sine jejunio vacua est.*

III. S. JOAN CLIMACUS, circa annum D. 580. Abbas in monte Sinai, in scalâ Paradisi, gradu 5. *Pœnitentia*, inquit, est se ipsum condemnans cogitatio; est consolationis corporea perpetua repudiatio; est voluntaria rerum omnium, quæ affligunt toleratio; est cruciatuum sibi semper opifex; est valida ventris afflictio, animæque in sensu firmissimo jugis reprehensio; est abyssus humilitatis.

IV. Ibidemque narrat, se se in quodam loco propè Alexandriam pœnitentibus deputato, vidisse quosdam totas noctes adusque mane sub dio immotis pedibus stantes, & miserabiliter cum somno & naturâ luctantes, seque ipsos adhuc graviter objurgantes, ac conviciis insuper & contumeliis excitantes; alios frontibus humum ferientes, pavimentum lachrymis inundantes, se ipsos diverberantes, & ex

ima

imo pectore & intimis visceribus ritu Leonum rugientes & ingemiscentes ; qui saxa ipsa verbis & vociferationibus precibusque ad Deum fufis ad sensum commiserationis possent inflectere. Videre erat in illis linguas ardentes, & pro ritu Canum ex ore promissas. Alii in gravi solis aestu se cruciabant. Alii frigore se torquebant. Alii cum modicum quid aquæ libassent, desierunt, tantum ut ne siti enecarentur. Alii cum panem gustassent duntaxat, illum rursum procul à se reiciebant, SE INDIGNOS DICTITANTES QUI CIBUM HUMANUM SUMERENT, qui bestiarum opera exercuissent.

V. Erat videre in illis genæ, quæ ex assiduâ geniculationum consuetudine callum obduxerant ; oculos exesos atque depiles, altosque in sinus capitis recedentes. Genas habebant saucias, & ardore ferventium lachrymarum adustas ; vultusque pallentes & emaciatas facies, nihil à mortuis, si conferres, differentes, & .

224 *Pœnitent. sine jejuniis vacua est.*

VI. Maxima verò peccata; quæ ibidem ab hominibus laicis, vitæ monasticæ addictis, & sacros ordines non habentibus sic luebantur, erant *violatio signaculi Castitatis; gula, sive comestio furtiva; & subitus furor*; ut gradu 4. & 5. licet videre. Et si quando quis occultè fuerat lapsus, **DETECTO** [apud Abbatem] *vulnere*, petitoque *emplastro*, *importunis precibus & lacrymis* rogabat eidem loco adjudicari; *Ubi nullus unquam culinae fumus cernebatur; non vinum, non oleum in cibum adhibebatur; non aliud quicquam à foco, præter panem & minuta oluscula in mensam inferebatur;* & unde nemo unquam poterat efferre pedem, nisi postquam de eo *preses DIVINITUS* fuerat edoctus. Et quidem, ut gradu 4. refertur, frater quidam ex Alexandrino, trecentorum & triginta Monachorum Coenobio, eo quòd alium quendam fratrem tantummodò *ut nugacem & loquacem* criminatus fuerat,

rat, expulsus; in vestibulo portæ totos
7. dies substitit, assiduè aditum rursus
ad Coenobium, & delicti veniam pre-
cans: Et licet per 6. dies nihil omnino
gustasset, non tamen nisi hac conditio-
ne, *ut ad pœnitentium classem transfiret,*
rursum fuit admissus: Quam conditio-
nem cum ille *obviis manibus amplexa-*
tus fuisset, jussit eum Abbas ad præfa-
tum carcerem deduci; in quo præter
laicos Regularcs, procul dubio & secu-
lares pœnitentiam agebant

VII. ROGABANT illi sæpè exi-
mium suum Pastorem & judicem, uti
collum numellis, & ferreis manicis
brachia constringerentur; pedes cippo &
robore, reorum ritu, includerentur;
nec prius inde expedirentur, donec
sepulchris inferrentur: immò ne se com-
muni hominum sepulturâ dignaretur;
sed more pecudum vel in flumen abijce-
ret, vel feris in agno devorandos expo-
neret.

VIII. Ita nimirum adhuc seculo

226 *Pœnit. sine jejuniō vacua est.*

Christi 6. penè elapso Christiani agnoscebant, quàm horrendum sit, DEUM viventem offendere ; atque in alterâ vitâ in ejusdem manus incidere ! Tu verò, qui ejusdem Majestatem immensam illis multò gravius læsisti, ab iisdem disce, non solarum, earumq; brevissimarum precû injunctionem à sacerdotibus desiderare ; & , quando jejunas, te omni cibo desiderabili , immò & pane ipso indignissimum judicare, nec pharisaico fastu turgere. *Probè novimus*, inquebant jam dicti pœnitentes, & nec oculos ad cœlum levare audentes, *nos deinceps omni pœna & supplicio dignissimos. Nō possumus enim pro numero & multitudi- ne peccatorum nostrorum satisfacere etiam si totus mundus convocatus nobiscum plāgeret.* Seque ipsos excitando dicebant: *Curramus! fratres, curramus! neque impuro & arumoso corpori nostro parcamus ; sed mactemus carnem nostram, quemadmodum illa mactavit animas nostras.*

IX. Et

IX. Et S. Cyprianus, *Ad placandum*, inquit, & *exorandum Dominum* non voce sola, sed & *ieiunijs & lacrymis*, & *omni genere deprecationis ingemiscamus*. ita ille epist. 7. *fideles assiduis orationibus & enixis precibus instanter incumbentes* exhortabatur.

ARTICVLVS II.

Ieiunium sine eleemosynâ mortuum est: Et absque ea nequaquam & cum eadem verò citissimè exauditur oratio nostra.

I. S. PETRUS CHRYSOLOGUS *(monitu Sanctorum Petri Apostoli, & Apollinaris Ravennatium Episcopi ac Martyris, circa annum 433. ordinatus eorundem antistes)* serm. 43. Tria sunt, fratres, per quæ stat fides, constat devotio, manet virtus; Oratio, ieiunium, misericordia: Quod oratio postulat, impetrat ieiunium, misericordia accipit. Oratio, misericordia,

K 6

cordia,